

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 127.

plaat 1 Teddy Wilson a/h Orchestra: Lady be good (George + Ira Gershwin)
4/voorlaatste - 2:54 - CBS 67289

Dat waren Bill Coleman-trompet, Benny Morton-trombone, Jimmy Hamilton-klarinet, George James-baritonsaxofoon, leider Teddy Wilson aan de piano, Eddie Gibbs-gitaar, Al Hall-bas, Yank Porter-drums. Op 9 december 1940 voor Columbia in New York City met "Lady be good" van George en Ira Gershwin. Ira was de tekstschrijver en is de enige van de drie Gershwin broers die nog leeft, hij is 85 nu.

21 maart 1941 kwam Billie Holiday naar de studio met een groep musici o.l.v. pianist Eddie Heywood. Rond deze tijd leidde hij een eigen formatie in de Village Vanguard van Max Gordon, zo ongeveer de eerste jazzgroep in die club, waar sinds '35 voornamelijk dichters en folk-musici optraden. In Heywood's studio-band o.a. tenorsaxofonist Lester Young, het zou de laatste keer zijn dat hij, Prez, en Miss Holiday, Lady Day, samen voor de plaat speelden, hoewel zij elkaar daarna wel af en toe ontmoetten en een enkele keer ook samen op een podium stonden. Dit is de complete bezetting van het orkest: Shad Collins-trompet, Leslie Johnakins en Eddie Barefield-altsaxofoons, Lester Young-tenorsaxofoon. Eddie Heywood-piano, John Collins-gitaar, Ted Sturgis-bas, Kenny Clarke-drums. U hoort de twee stukken waarin Lester Young ook solistisch te beluisteren is, om te beginnen "Let's do it".

plaat 2 Billie Holiday acc. by Eddie Heywood a/h Orchestra: Let's do it
4/6 - 2:53 - CBS 68230 (Cole Porter)

Cole Porter's "Let's do it". En dit is "All of me".

plaat 3 Idem: All of me (Simons, Marks)
2/3 - 2:59 - CBS 68229

"All of me", vierde en laatste stuk uit de Okeh-session van 21 maart 1941 in New York City: Billie Holiday accompanied by Eddie Heywood and his Orchestra: Shad Collins-trompet, Leslie Johnakins en Eddie Barefield-alt-, Lester Young-tenorsaxofoon. Eddie Heywood-piano, John Collins-gitaar, Ted Sturgis-bas, Kenny Clarke-drums. Voor het laatst Billie Holiday en Lester Young samen in de platenstudio. Ook bij de volgende session ging het om de combinatie Billie Holiday en een orkest o.l.v. Eddie Heywood. Het was 9 mei en het orkest zag er nu zo uit: Roy Eldridge-trompet, Lester Boone en Jimmy Powell-alt-Ernie Powell-tenorsaxofoon. Eddie Heywood-piano, Paul Chapman-gitaar, Grachan Moncur-bas, Herbert Cowans-drums. Arthur Herzog Jr. had een

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

jaar eerder met Teddy Wilson voor Miss Holiday "I'm pulling through" gemaakt, voor deze session werkte hij direct met de zangeres samen aan een song die moeilijkheden tussen Billie Holiday en haar moeder tot onderwerp had: "God bless the child that's got his own".

plaat 4

Billie Holiday acc. by Eddie Heywood a/h Orchestra: God bless the
3/5 - 2:52 - CBS 66267 child (B.Holiday, A.Herzog Jr.)

"God bless the child", take 1. Volgde: "Am I blue".

idem

Idem: Am I blue (G.Clark, H.Akst)
3/6 - 2:42 - idem

En na "Am I blue" werd tenslotte dit Duke Ellington-stuk opgenomen: "Solitude".

idem

Idem: Solitude (Duke Ellington, DeLange, Mills)
3/7 - 3:12 - idem

"Solitude", de eerste keer dat Billie Holiday een Duke Ellington-song vertolkte op de plaat. Dat was met een studio-formatie o.l.v. pianist Eddie Heywood, waarin Roy Eldridge-trompet, Lester Boone en Jimmy Powell-alt saxofoons, Ernie Powell-tenorsaxofoon. Paul Chapman-gitaar, Grachan Moncur-bas, Herbert Cowans-drums. Session voor Okeh in New York City, 9 mei 1941.

Billie Holiday had na het 8-maanden-engagement, januari/augustus 1939, in Café Society Downtown, New York City, (waar zij door de Frankie Newton Band werd begeleid), in Chicago's Off Beat Room gezongen, (dat was onder de Three Deuces). ^{tegen} December '39 ~~was~~ in New York: Café Society, Kelly's Stables, Ernie's, begin '40 ~~was~~ met de band van Roy Eldridge nu, weer in Kelly's Stables. En zoals in maart '37 zong ~~te~~

Billie Holiday
— juni 1941 in Clark Monroe's Uptown House aan de 134^{ste} straat in Harlem. Deze gelegenheid en andere werden gefrekwenteerd door een Columbia University student, Jerry Newman, ~~dat~~ Dat was niets bijzonders, wel dat hij een draagbare platensnijmachine had: ~~een kostbare~~ een kostbare aangelegenheid. Die maand juni 1941 nam hij een paar keer Billie Holiday op in Monroe's Uptown House en, slordig als hij was, schreef Jerry Newman niet de exacte datum op, en de bezetting van de begeleidende groep. Achterhaald is alleen dat Floyd 'Horse-collar' Williams de alt saxofonist was. Billie Holiday live at Monroe's: "I cried for you".

plaat 5

Billie Holiday: I cried for you (Freed, Arnheim, Lyman)
A/1 - 2:22 - Xanady 112

De manager van Monroe's Uptown House, ex-danser Clark Monroe, had een jongere broer, Jimmy, die getrouwd was geweest met de actrice en filmster Nina Mae McKinney. Deze Jimmy zou op 25 augustus 1941 Billie Holiday's eerste echtgenoot worden, en de man die haar met heroine liet kennismaken. Dit Billie Holiday hoofdstuk sluit ik af met een tweede Jerry Newman-opname, juni 1941 in Monroe's gemaakt, haar eigen blues "Fine and Mellow". Dat is het slot van deel 127, NDS Jazz-geschiedenis, MDR.

Idem Billie Holiday: Fine and mellow (Billie Holiday)

A/2 - 3:28 - idem

1, de 2e versie is nu 26,
0 0 0 0 0

NA 108 773
opn 13-8,82